

udsat for en Rummel og Støj, som en Rigsdagsbygning helst skulde være fri for. Bliver der Færdsel ad den Vej, vil Rigsdagsbygningens Brugelighed derved forringes, og bliver der ingen Færdsel ad den Vej, vil jeg spørge, hvor denne da skal gaa. Thi et Sted maa den jo gaa, og det vilde være det naturligste, om den kom til at gaa fra Havn til Havn og fra Havn til Banegaard ad den nærmeste og saa vidt muligt den ligeste Vej, hvilken endnu i nogen Tid er den korteste Vej imellem to Punkter. Det, jeg har imod det foreliggende Projekt, er, at Vejspørgsmaalet ikke er løst eller kun løses paa en daarlig Maade, og dernæst, at Rigsdagsbygningen bygges ind i en Plads, som man allerede for mange Aar siden har erklæret for at være fuldstændig ufyldestgørende for dette Formaal, og det bliver ikke bedre, fordi man pudser Murene op igen.

Projektet har desuden faaet en Bedømmelse af de Folk, der maa anses for at være mere sagkyndige end jeg og den største Del af dette Tings Medlemmer, af en saadan Art, at der paa ingen Maade er skabt en offentlig Mening til Gunst for det. Tingene to høje Formænd, respektivt for Folketinget og Landstinget, have afgivet en Erklæring overfor Ministeren for offentlige Arbejder, hvori de udtale sig imod den foreliggende Plan og henstille, at der gives Tid og Lejlighed til at udarbejde Projekter, hvorved Kongeborg og Rigsdagsbygning adskilles fra hinanden. Det hedder: „Vi billige ganske, at paa Slotsholmen bør Slot og Rigsdag være; der bør ogsaa Højesteret have sin Plads; men de maa hellere skilles fra hinanden; i Forbindelse dermed maa en værdig og endelig Ordning for Slotsholmen i dens Helhed fastslaaes.“ Dette er Ord, jeg ganske kan underskrive, ligesom de Ord, der komme derefter: „Vi ønske da, at en saadan Løsning maa blive prøvet ved Siden af de andre, og det saaledes, at det sker uden at gribe forsinkende ind i Sagen.“ Nu er Sagen bleven prøvet først i det regerende Parti her i Folketinget og saaledes, at det regerende Parti har holdt med sin Minister mod sin Formand. Det maa man da antage, ellers var Forslaget vel ikke kommet her ned.

Hvilke Anbefalinger fra sagkyndig Side har dette Forslag med sig? Lad os først se paa Kommissionens Omtale. De ville se i de omtalte Bilag, at der er en Bedømmelse fra Kommissionens Side af de anonyme Nummere, hvorunder de konkurrerende Arkitekter have indgivet deres

Planer, og Bedømmelsen af Nr. 18, Arkitekt Thorvald Jørgensens, lyder saaledes: „Der er god Forbindelse mellem Slottet og Ridebanens Bygninger, ligesom de ydre Adgange til de forskellige Institutioner ere gode, Planerne ere tjenlige for Rigsdagen, der paa en heldig Maade er anbragt i Fløjen mod Kavalerigaarden, dog ere Lysforholdene i Salene ugunstige.“ Der staar altsaa om Rigsdagen, at Lysforholdene ere ugunstige for den, men at den er anbragt paa en heldig Plads. Naar den er anbragt paa et Sted, hvor Pladsen er saaledes, at der, hvis Færdselen gaar der forbi, bliver Rummel og Tummel, og hvor Lyset ikke kan komme ind gennem Vinduene, idet det siges, at Lysforholdene ere ugunstige, ved jeg ikke, hvorfor Pladsen er saa heldig, medmindre der skulde være andre Motiver oppe, Motiver, som vi i Firserne straks vilde have udstemt. I Firserne stode vi ganske anderledes oppositionelt. Da stod Rigsdagen og Kongemagten overfor hinanden og ikke saa venkabeligt som nu. Da vilde man sige: Det er i Hoffets Interesse at faa opført Christiansborg saaledes, at Rigsdagen har en saa lille og ubemærket Plads i denne Kongeborg som vel muligt, saaledes at man lægger Mærke til Hoffet, men ikke til det Appendiks, som kaldes Danmarks Rigsdag. Noget saadant skulde man ikke tro kunde ske nu. Men, siger jeg, naar Bedømmelsen er falden saaledes ud, og naar Lovforslaget er fremlagt her i Dag ganske vist med lunkne Anbefalinger, men dog i den Skikkelse, det har, kan man ikke lade være at se paa, hvad der er Kærnen i Lovforslaget, og det er dets Kærne, at Rigsdagen vises hen til den Fløj af Slottet, der er beliggende ud mod Baggaarden, en Sidefløj, som for saa vidt ikke har Udseende af noget som helst, som ingen Mand i hele Verden vilde kunne hitte paa, at den skulde være Sædet for den lovgivende Forsamling, langt mindre for en Rigsdagsforsamling med to Kamre, der havde Sæde hvert i sin Ende af Fløjen.

Hvad sige nu de sagkyndige om denne Plan? De sige, at den affholdte Konkurrence i Virkeligheden ikke har været til stor Nytte, men at den dog har gjort negativ Nytte, idet den har tjent til „Bevis for, at det kunstnerisk set er en Umulighed at indbygge Lokaler baade for Kongehuset, Repræsentation og Landets Rigsdag i Slotsruinen.“ Det er altsaa det samme, som jeg har omtalt før, at hvis vi paa den gamle Slotsruin pudse Murene op og lægge Rigsdagen ind, hvor den har været før,